

Forfatter: Skjoldborg, Johan

Titel: Udrag fra En Stridsmand

Citation: Skjoldborg, Johan: "En Stridsmand", i Skjoldborg, Johan: *En Stridsmand*, 1896, s. 158.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-skjold_01-shoot-idm140513901480176/facsimile.pdf (tilgået 03. maj 2024)

Anvendt udgave: En Stridsmand

Bænken, og straks satte sig nogle Mænd udenfor ham paa hver Side.

»Vi kører jo rigtignok med Stude«, sagde en rødkægget Mand og ræbede, »men du vil kanske nok drikke en Punsch med os for det!«

Søren saa sig spørgende omkring. Han ventede sig ikke noget godt af de ophedede og bredt grinende Ansigter, som vendtes imod ham.

»Hvordan er det, den fjærmer løfter det ene Bagben?« spurgte en.

»Hun er god til at gaa over et Dørtrin!« tilføjede en anden.

»Det kan jo være, det blot er en Smule Gigt!« sagde en tredie.

»Ja, den vil jo gerne komme med Aarene!« lagde en fjerde til.

Saaledes stormede drillende Bemærkninger ind paa ham, og for hver Sætning lo de alle højt, en raa og saarende Latter.

Hvor det gjorde Søren ondt at sidde som Skive for disse hans Naboers

og Fællers Haansord. — Var der da ingen Ende paa denne Krig! Intet fredlyst Sted, hvorhen han vendte sig!«

Han indkrævede en »Omgang« til Selskabet, et Forsoningens Bæger, der i Førstningen lod til at stemme Sindene venligere.

Men en af Mændene, der var vindøjet, og som havde siddet og vrøvlet usammenhængende, rejste sig med eet, som han først opdagede Søren, og sagde til ham: »Med Forlov! Er det ikke Plantøren?« — Og saa fulgte igen en bragende Lattersalve.

Straks var der en anden, der sagde: »Ja, Søren kan jo sagtens købe Heste, saadan Indtægt han har af sine Træer.

»Ved at tage i Hus, mener du!« tilføjede en tredje.

Og Latteren haglede ned over Søren som Byger af spidse Naale.

Han opdagede Anes Øjne i Telt-døren, rejste sig og vilde ud.